

Grondwaterstandindicator freatisch grondwater Mei 2013

De grondwaterstandindicator geeft een beeld van de huidige stijghoogte van het grondwater ten opzichte van het verleden. De analyse van de stijghoogtegegevens is gebaseerd op maandelijkse peilmetingen door de VMM aangevuld met peilmetingen van het SCK en De Watergroep. De peilmetingen worden op twee manieren met historische gegevens vergeleken : Een relatieve situering van de stijghoogte, dit houdt in dat, per peilfilter, de stijghoogte van de laatste maand vergeleken worden met de stijghoogtes van die maand in de afgelopen jaren (wat is de toestand voor de tijd van het jaar ?) en een absolute situering waarbij de stijghoogte vergeleken wordt met de volledige stijghoogtereeks. Tegelijkertijd wordt er bepaald of er een relatieve stijging of daling is opgetreden tussen de voorlaatste en de laatste maand. De gegevens worden in een kaart en een aantal grafieken verwerkt. Hierdoor krijgt men een beeld van de toestand voor de tijd van het jaar, of het grondwater dan ook historisch hoog of laag staat en of het al dan niet aan het normaliseren is.

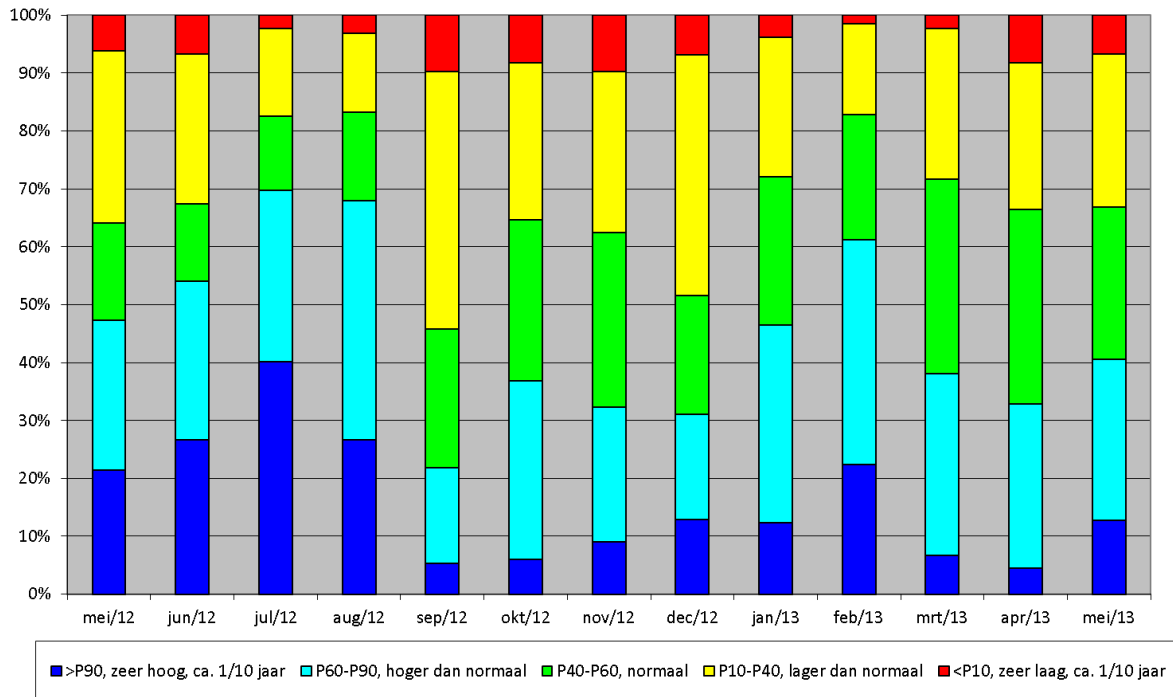
Momenteel worden enkel de freatische aquifers besproken. De peilfilters van het primair meetnet met continue meetreeksen van 11 jaar of meer en met een gemiddelde stijghoogte van 10 m-mv of minder worden voor de analyse weerhouden. De stijghoogtes van deze peilfilters geven het meest getrouwe beeld weer van de recente klimatologische variaties en deze kunnen getoetst worden aan een relatief lang verleden.

1. Historische vergelijking

1.a. Relatief : Wat is de toestand voor de tijd van het jaar ?

De analyse van de stijghoogtegegevens wordt maandelijks uitgevoerd. Deze analyse houdt in dat, per peilfilter, de stijghoogte van de laatste maand vergeleken worden met de stijghoogtes van die maand in de afgelopen jaren. Dit wordt in een percentiel uitgedrukt. Voor elke putfilter wordt de percentiel bepaald van de stijghoogte ten opzichte van de historische stijghoogtes, zonder echter zelf deel uit te maken van de te analyseren set. Als de stijghoogte lager is dan het tiende percentiel van de historische stijghoogtes (voor de betrokken maand) is dit een zeer lage stijghoogte, dit komt ca. één keer om de tien jaar vóór (in de betrokken maand). De klassenindeling wordt vervolledigd met volgende grenzen, het 40ste, 60ste en 90ste percentiel. Hoewel de analyses van de voorbije dertien maand naast elkaar getoond worden in dezelfde grafiek, is het niet verantwoord om dit als een stijghoogteverloop te interpreteren.

In mei 2013 zijn de waargenomen stijghoogtes zoals de voorbije paar maand vrij goed verdeeld tussen normaal, hoger en lager dan normaal (respectievelijk 26 %, 28 % en 26 %), met evenwel ook 13 % zeer hoge stijghoogtes voor de tijd van het jaar. (Figuur 1).

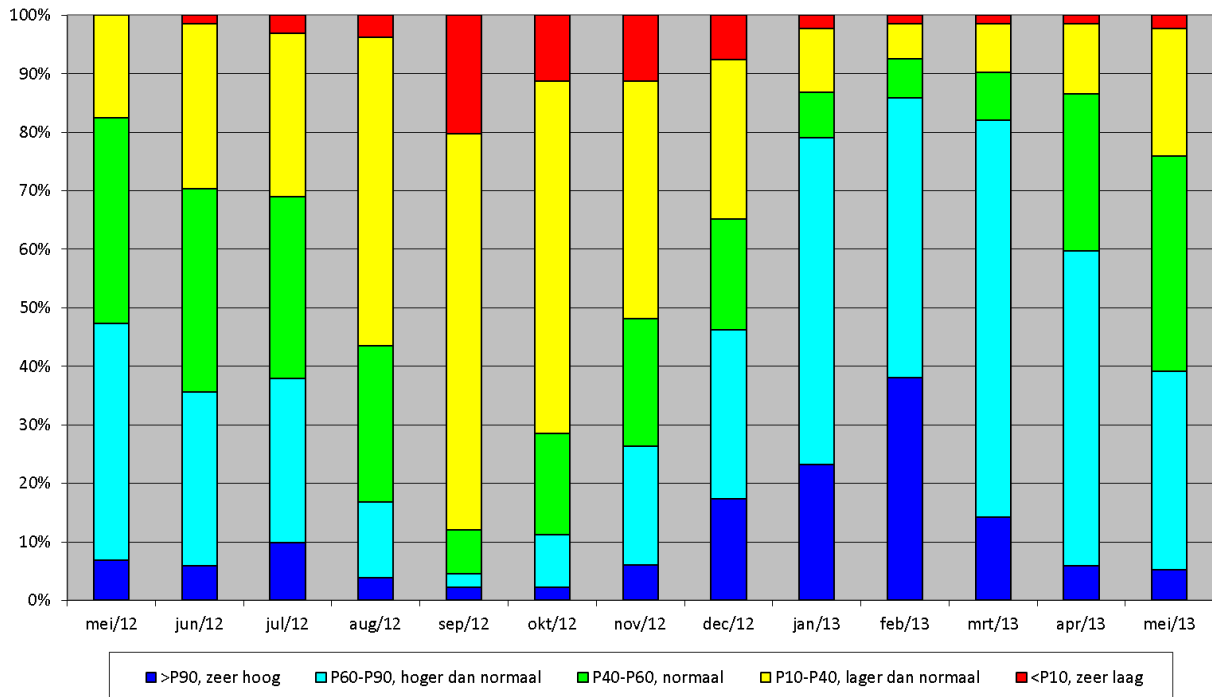

Figuur 1 : Relatieve stijghoogte op maand per maand basis ten opzichte van het verleden, procentuele verdeling afgelopen 13 maanden

1.b. Absoluut : Staat het grondwater historisch hoog of laag ?

Deze analyse houdt in dat de stijghoogte van de huidige maand vergeleken wordt met de volledige historische stijghoogtereeks (alle voorbije maanden en jaren). De stijghoogte wordt in een percentiel uitgedrukt. Een extreem hoge stijghoogte (> P10) wil zeggen dat de stijghoogte, voor een meetreeks van 10 jaar ononderbroken maandelijkse metingen, ca. 12 maal gemeten werd op een totaal van 120 metingen. De percentielen worden voor alle peilputten berekend, de percentages aan zeer hoge, hoge, normale, lager dan normale en zeer lage stijghoogtes worden dan bepaald. Het resultaat is een absoluut beeld van de toestand van het freatisch grondwater. Deze absolute analyse zal, afhankelijk van de tijd van het jaar, de extremiteit en de richting van de stijghoogteverdeling, ofwel een extremer ofwel een normaler beeld geven van de toestand dan de relatieve analyse (1.a.).

De stijghoogtes zijn ook in absolute termen vrij goed gespreid tussen de verschillende klassen, hoewel het aandeel aan hoger dan normale en zeer hoge stijghoogtes (samen 39 %) en normale stijghoogtes (37 %) belangrijker is dan het aandeel lager dan normale en zeer lage stijghoogtes (samen 24 %) (Figuur 2). Sinds februari 2013 is er een geleidelijke afname van het aantal hoger dan normale en zeer hoge stijghoogtes. Tussen april en mei is het aantal normale en lager dan normale stijghoogtes elk met 10 % toegenomen.

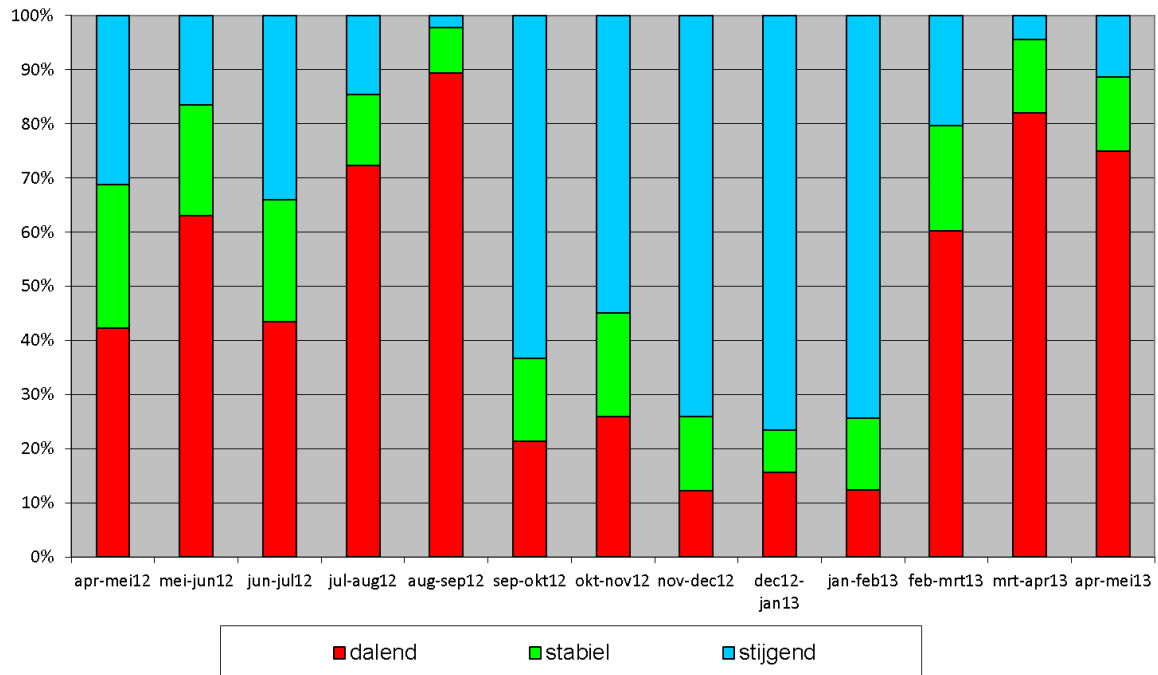

Figuur 2 : Absolute stijghoogte, procentuele verdeling van de afgelopen 13 maanden, maand ten opzichte van volledige stijghoogtereeks.

2. Is het grondwater gestegen of gedaald ?

De stijging of daling wordt bepaald tussen de voorlaatste en de laatste maand. Door het grote aantal peilfilters en het risico op interpretatievariaties wordt hier gekozen om een meetbare grens in te stellen om te bepalen of de stijghoogte veranderd is en in welke zin. Hiervoor wordt per peilfilter voor de volledige stijghoogtereeks bepaald wat de mediane stijghoogte is op maandelijkse basis. Uit deze gegevens wordt het verschil tussen de maximale en minimale stijghoogte bepaald. Als de verandering in stijghoogte meer dan 5 % hiervan is wordt dit als stijging of daling aanzien. Als dit niet het geval is wordt het als stabiel beschouwd. Als er in de voorlaatste maand geen meting is kan deze analyse niet worden uitgevoerd.

Tussen april en mei 2013 is de stijghoogte in 75 % van de putten gedaald, in 14 % stabiel gebleven en in 11 % gestegen (Figuur 3). Sinds de periode februari-maart 2013 was het merendeel van de stijghoogtes dalend, dit in tegenstelling tot de periode tussen september 2012 en februari 2013 waarbij de stijghoogtes vooral stegen. Het aantal dalende stijghoogtes is ten opzichte van maart-april een beetje verminderd, maar deze blijven wel dominant.

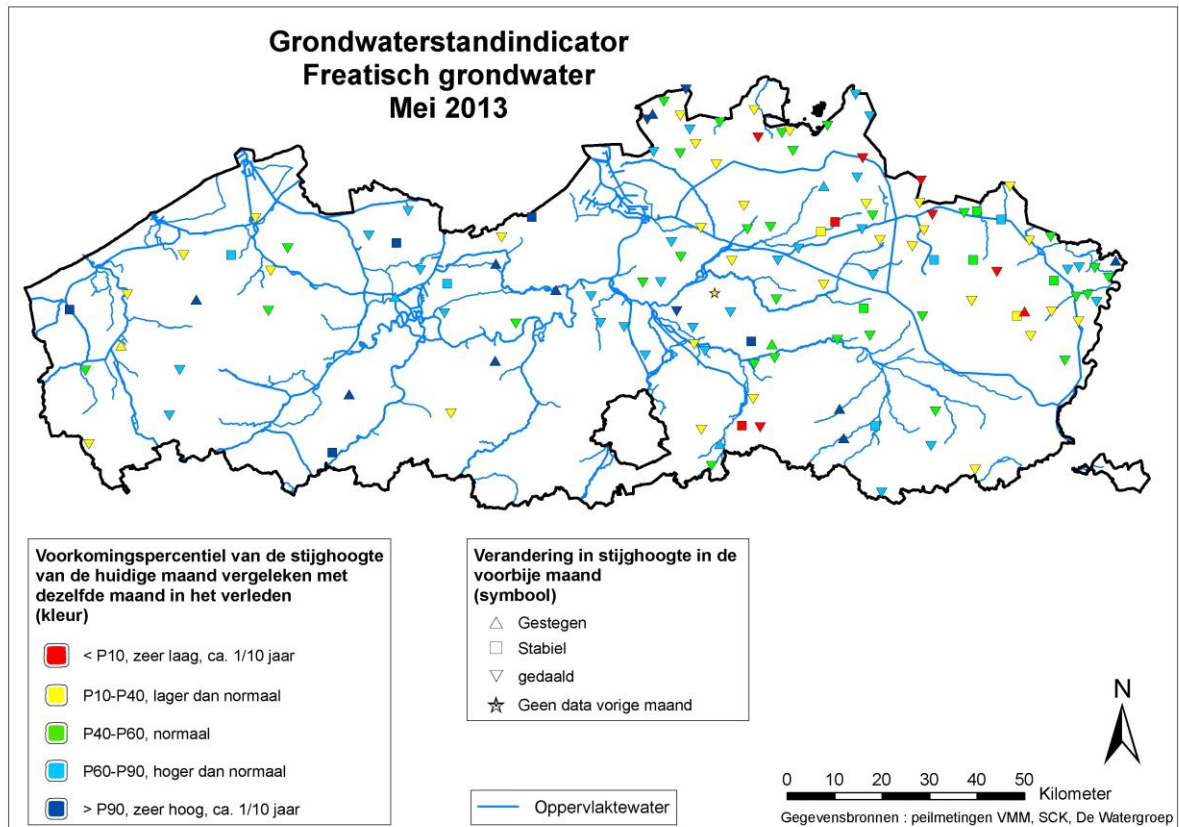

Figuur 3 : Stijghoogteveranderingen in de afgelopen 13 maanden, freatische putfilters.

3. Overzicht

De gegevens worden op kaart gepresenteerd volgens een standaard kleuren/symbolen patroon. Het bestaat uit een combinatie van het relatieve percentiel (kleurcode) en de stijghoogtewaardering (driehoek symbool).

Overal in Vlaanderen worden dalende stijghoogtes vastgesteld. De normale en hoger dan normale stijghoogtes komen vrij goed verspreid over heel Vlaanderen voor. In het westen van Vlaanderen zijn er meer stijgende en meer zeer hoge stijghoogtes dan in het oosten van Vlaanderen. In het noordoosten van Vlaanderen worden de meeste zeer lage stijghoogtes vastgesteld. In het oosten van Vlaanderen zijn meer lager dan normale stijghoogtes dan in het westen van Vlaanderen. (Figuur 4).

Figuur 4 : Overzichtskaart : stijghoogteveranderingen en relatieve stijghoogte.

4. Conclusie

Tussen september 2012 en februari 2013 is het grondwater vooral gestegen. Deze evolutie is in de laatste maanden omgekeerd. Tussen april en mei 2013 zijn er opnieuw meer dalende dan stabiele en stijgende stijghoogtes (Figuur 3). In absolute stijghoogtes is het groot aantal dalingen vooral te wijten aan een vermindering van het aantal locaties met zeer hoge en hoger dan normale stijghoogtes ten voordele van normale en lager dan normale stijghoogtes. De algemene situatie is dat de stijghoogtes zowel hoog, laag als normaal zijn (Figuur 2). Ook voor de tijd van het jaar is de toestand niet eenduidig hoog, laag of normaal. Er is wel een klein, maar opvallend, aandeel aan zeer hoge stijghoogtes (Figuur 1). Geografisch zijn de dalende, normale en hoger dan normale stijghoogtes goed over heel Vlaanderen gespreid (Figuur 4). Het kleiner aandeel aan stijgende en zeer hoge stijghoogtes komen vooral in het westen van Vlaanderen voor. De hoger dan normale stijghoogtes zijn beter vertegenwoordigd in het oosten van Vlaanderen en de zeer hoge stijghoogtes komen vooral in het noordoosten van Vlaanderen voor.